

Resum

Esta tesis propon el fallo de la fotografia com el lloc buit i obert que determina el fer artistic.

El fallo, que existix entre l'espai de la projeccio de la maquina i el temps de revelacio en la cambra, ha vingut a ser negat progressivament des de la seua invencio. Hui, en plena era digital, eixe fallo se troba practicament obstruït en virtut d'una major eficacia del *métier* fotografic.

La practica artistica soste la defensa del lloc del fallo fotografic com *medium* artistic i confirma l'enigma de l'imatge latent i del seu punt encegue, entre el quiasma optic i el quiasma neurologic, com unitat determinant del quiasma de la visibilitat.